

F U N G U S

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE
MYCOLOGISCHE VEREENIGING

Redacteur: G. D. Swanenburg de Veye, Bergerweg 143, Alkmaar

HET BESTUUR DER NED. MYCOL. VEREENIGING

T. A. C. Schoevers, *Voorzitter*, Nassauweg 28, Wageningen.

Ir A. C. S. Schweers, *Onder-voorzitter*, v. Oldenbarneveltstr. 40, Nijmegen.

Mej. J. P. S. Smit, *Secretaresse*, de Lairessestr. 40², Amsterdam-Z.

G. L. van Eyndhoven, *Penningmeester*, Eindhovenstr. 36, Haarlem. Postrekening
90902 op naam van: Penningmeester N.M.V.

Dr. H. A. A. van der Lek, *Bibliothecaris*, Zoomweg 10, Wageningen.

De *contributie* der Vereeniging bedraagt f 5,—, voor student- en huisgenootleden
f 2,50.

INTERESSANTE VONDSTEN IN 1942 III

De strenge en lange winter aan het begin van dit jaar, vrijwel exceptioneel in de geschiedenis van het huidige geslacht, deed natuurlijk menig mycoloog en zwammenliefhebber zich afvragen: „hoe zullen onze geliefde studieobjecten reageren op zoiets buitenissigs?”. Welnu, het afgelopen paddestoelenseizoen heeft — dunkt me — zonneklaar aangetoond, dat soorten, die hier eenmaal thuis behoren, nogal bestand zijn tegen een tamelijk sterke afwijking van de norm; dit geldt blijkbaar voor schimmels evenzeer als voor hogere planten en b.v. insecten. Dit in tegenstelling tot tuinplanten, waar de afgelopen strenge winters geducht onder hebben huisgehouden, maar die behoren hier dan ook meestal niet thuis. Van dat overwinteren van de mycelia in den bodem en b.v. hun aanpassingen aan tijdelijke droogte, weten we toch maar heel weinig af. In begin September was het enige weken zo droog en zonnig, dat de hele paddestoelenflora, die — zoals gewoonlijk — in September al een aanloopje genomen had, verdween. Zo liet men ons dan op onze bedevaart naar Lunteren in meer dan één betekenis nogal „op een droogje zitten”, wat des te meer te betreuren was, daar deze onze enige officiële samenkomst was gedurende de gehele herfst. Evenwel vergoedden 't prachtige weer en de mooie wandelingen veel. Begin October begon het te regenen en dit was de inleiding tot een bijzonder natte herfst, het regende tot laat in November maar pijpestelen! Dit overvloedige vocht was het sein tot de opbloei van een paddestoelenrijkdom, die 1942 wel tot een bijzonder goed jaar maakte. Hier in de droge omstreken van Amersfoort werd een aantal zwammen gevonden, tot laat in November toe, dat den studiosus met evenveel enthousiasme vervulde

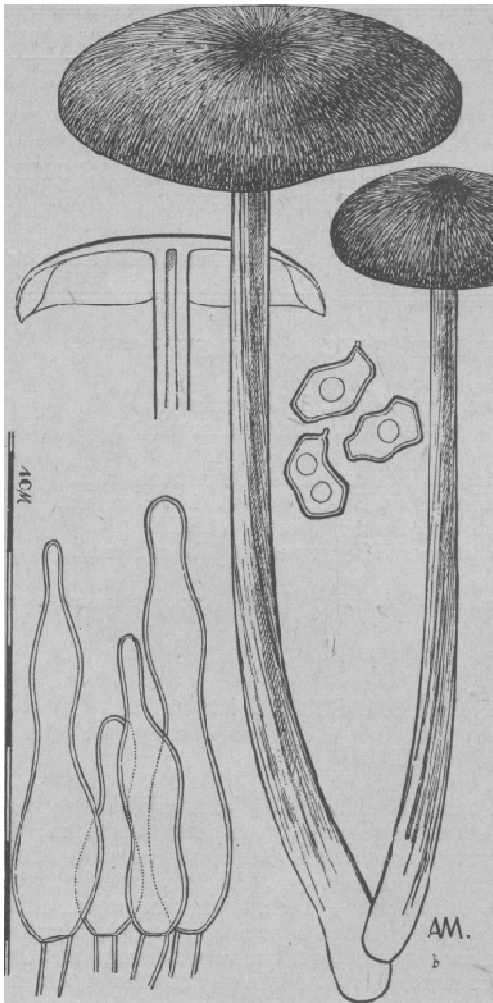

Fig. 1. *Entoloma jubatum* (Fr.) met sporen en randharen ($\pm 1330 \times$)

Kühner, die a.h.w. dit geslacht voor ons ontsloten heeft, gemakkelijk gedetermineerd kon worden als *Conocybe coprophila* (Kühn). Een weinig bekende soort en wel weer een nieuweling voor ons land. Hij is met 't blote oog van alle andere *Galera*'s gemakkelijk te onderkennen, iets dat niet veel voorkomt. *Een wit steeltje*, glazig, pijpachtig, met een *zo niet halfbolronde, dan toch gebogen en stompe hoedje*, allermint de kegelvormige hoed van de meeste *Galera*'s. De kleur van de hoed is ook karakteristiek, *eigenaardig licht okerkleurig* — een tikje rossig er doorheen; en dan is de hoed van boven duidelijk *kleverig, glad, glimmend, een weinig geleachtig* — een erg on-*Galera*-achtig kenmerk. De lamellen zijn licht oker-rosachtig, wijd uiteenstaand. Wenden we ons tot de microscopische kenmerken, dan is vooral de *hoedhuid* karakteristiek, *bestaande uit knotsvormige cellen*

als den mycophagaag, en van deze laatste categorie waren er veel vertegenwoordigers: o tempora, o mores! Niet alleen, dat er drommen van exemplaren verschenen, ook in de droogste zandbossen, ook het aantal verschillende soorten was relatief groot. En zo betreft de mycoloog het dan weer in die paar hoogtijweken

van het jaar, dat hij maar twee ogen, één microscoop en een betrekking heeft. Van de meest markante trouvailles hoop ik U nu wat te vertellen.

Het begon al in Augustus. Ik was toen in Gaasterland, in het gastvrije huis van een oud-studiegenoot, dien ik in zeer langen tijd niet gezien had. Natuurlijk moest ook het oude Mirdumer klif worden bezocht, waar ik als jongen zo vaak geweest was om zwerfstenen te zoeken en keileem te zien.

Dat oude Mirdumer klif lag er nog net als vroeger, dank zij het feit, dat het een natuurmonument geworden is, alleen was nu het zoute water van eertijds zoet geworden, wat mede een nagenoeg verdwijnen van de zoutplanten op het strandje onder het klif tengevolge had. Op dat strandje vond ik op koeienmest een zeer karakteristieke *Galera*, welke met de monografie van

(„*hyméniforme*”) met hier en daar langere cystideachtige elementen ertussen, die flesvormig zijn, vaak met een knopje van boven, en daar min of meer verslijmd, waaraan Kühner de kleverig-geleiachtige consistentie van het hoedoppervlak toeschrijft. Cystiden alleen verder aan de rand van de lamellen, flesvormig met knopje (verslijmd). Kühner beschrijft dit knopje niet („*non capité*”), maar het deed zich hier in de meeste gevallen wel voor, $\pm 20\text{-}32$ /buik 10, knopje 4-5 μ . De cystiden op de hoed zijn soms wat langer 28/4-6, 44/8,8 en veelal overal even breed. Basidiën $\pm$ knotsvormig, peervormig, 18-22/9-10.

Sporen met dikke wand, elliptisch, met duidelijke kiemporus, 9-12/6-7 μ .

Weer thuisgekomen vond ik *Entoloma jubatum* Fr. in een vochtig sparrenbosje in „de Treek”, over welke vindplaats ik het reeds eerder gehad heb, en welke vooral rijk is aan allerlei Cortinariï, zodat ik 't altijd als het Cortinarius-bosje betitel. Een sierlijke rozesporige is dat, die *Entoloma jubatum*, met paarsbruine (*porphyrkleurige*) hoed, waarover *fijne vezels*, en dito, maar lichtere steel. In Konrad et Maublanc (pl. 193) staat hij wel te bruin afgebeeld, overigens vindt men er daar een goede beschrijving van. De sporen zijn hoekig, zoals voor een *Entoloma* past en nogal langwerpige (9-11/6-8 μ). De *randharen* schijnen nogal verschillend van vorm te zijn, b.v. zoals op de tekening staat, soms ook met een knotsvormige aanzwelling aan het eind, of eenvoudig blazig opgezwollen (Konrad et Maublanc). Ik meende nogal met een zeldzaamheid te doen te hebben, van Collega Schweers hoorde ik echter, dat deze zwam op turfachtige bodem niet zeldzaam is, hetgeen we gaarne op zijn gezag geloven. Niet het minst om de fraaie pentekening van Collega Middelhoek geef ik hem hier toch maar een plaatsje.

Van den heer G. A. de Vries uit Baarn kreeg ik *Naucoria arvalis* (Fr.) *sensu Lange*. Deze paddestoel lijkt op 't eerste gezicht heel wat op de zo veel voorkomende *Naucoria semi-orbicularis*, maar enkele niet zo gemakkelijk te definiëren kenmerken

doen iemand, die een beetje mycologische snuffel-zin ontwikkeld heeft, toch twijfelen. De hoed is *donkerder en niet zo week* als bij *semi-orbicularis*, niet half-bolrond, *heel eigenaardig glad en hygrophaan* (een hoedoppervlak om uit duizenden te herkennen, maar niet goed te beschrijven), terwijl de zwam hoog op z'n steeltje staat. De microscopische kenmerken helpen dan onmiddellijk in dit geval, *de vlaktecystiden zijn zeer eigenaardig van vorm* en bestaan uit drie delen („*decant-er-like*”, volgens Lange), een opgezwollen onderstuk, daarop na een insnoering een kop en *hierop 1-5 lange vingervormige, soms vertakte, ahangselen* (lichaam $\pm 24\text{-}32$ μ lang, ± 20 μ breed;

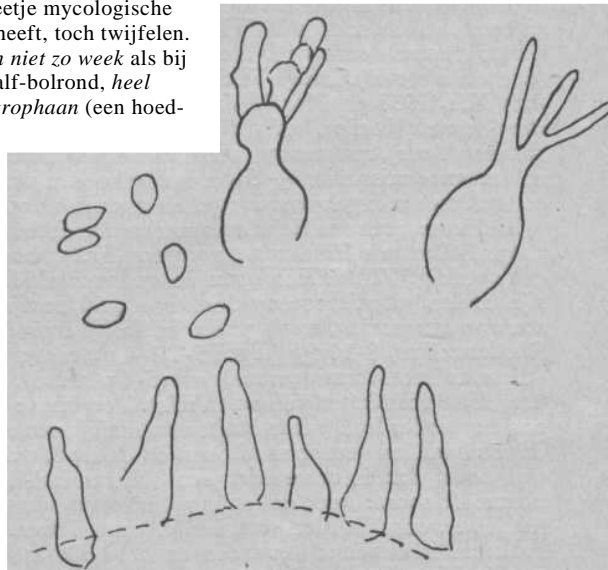

Fig. 2. *Naucoria arvalis* (Fr.) Lange; sporen, pleurocystiden en randharen ($\pm 550 \times$)

kop $\pm 8\mu$ breed; vingers 20-32/3-4 μ). Deze wonderlijke cystiden bevinden zich vooral aan de bovenzijde van de lamellen, terwijl ze naar de snede in aantal afnemen. Aan de snede vinden we dan nog veel, *meer gewone randharen* van een smal-flesvormige gedaante, 20-44/8-10 μ . De beide exemplaren, die ik in handen kreeg van deze bruinsporige (sporen elleptisch, 10-12/5-6 μ) waren bij de grond afgeplukt, zodat niet meer was na te gaan of we hier met de *var. taberigena* (Quél) te doen hadden, welke onder de grond een rond, zwart sclerotium heeft en welke ook in Lange (Flora Ag. Dan.) vermeld staat. In ieder geval moet deze *Naucoria een lange ondergrondse wortel* hebben. Ik voeg van cystiden en sporen een krabbeltje bij, ik zal wel niet behoeven te vermelden, dat Middelhoek ze ditmaal niet tekende. Ik vond deze zwam nog niet voor onze flora vermeld, men wandelt hem dan ook gemakkelijk voorbij, en men moet al een speurdersneus als bovengenoemde heer de Vries hebben, om zoiets te ontdekken. Laat ik er — om misverstanden te voorkomen — bijvoegen, dat Ricken de eigenaardige cystiden niet voor *arvalis* beschrijft, die hij vermoedelijk niet als zodanig heeft herkend, maar wel voor *Naucoria temulénta* (Fr.), zodat het dus lang niet uitgesloten is, dat de *Naucoria temulénta van Ricken, de arvalis van Lange is*, wat ook voor zover de rest van de kenmerken betreft, goed uitkomt. De naam *arvalis* is dan zeker te verkiezen in verband met de aanwezigheid van de penwortel, die ook Fries als karakteristiek beschouwt.

Van een paddestoelententoonstelling in Hilversum van de N.J.N. aldaar, nam ik een paar bijzonderheden mee, waarvan een tweetal hier een plaats moge vinden. In de eerste plaats dan *Hebeloma truncatum* (Schaeff.) Fr. *sensu Lange*. Ik weet wat U zeggen wilt, geachte collega: „Dat moet zijn *Rhodopaxillus truncatus* (zie b.v. Konrad et Maublanc, pl. 274), ten onrechte is deze soort door Fries in de sectie *Hebeloma* geplaatst, maar *Maire* heeft het ding zijn juiste plaats gegeven in het door hem gegrondveste geslacht *Rhodopaxillus*.” Wacht even, meestal hebt ge gelijk, maar hier ligt de zaak anders. Er zijn twee zulke *Hebeloma*'s, d.w.w. twee auteurs eigenen zich de soort van Fries toe; *er is een Rhodopaxillus*, die dan beter niet *truncatus* heette *en er is een Hebeloma*, die deze naam met eere draagt (de steel is stevig). Lange heeft 't hier kennelijk bij 't rechte eind (Studies, Part XII, 1938 en Flora). Van de tentoonstelling nam ik mee een paar *steen-vosrode hoeden, vrijwel egaal gekleurd* (voor een *Hebeloma* een bijzondere kleur), *met stevige, witte steel en lichtbruin gekleurde lamellen*. De in doorsnee misschien ± 5 cm brede hoeden waren nog niet uitgespreid en hadden een *kegelvorm*. De gehele zwam was opvallend stevig.

Ziehier nu eens een *Hebeloma* met karakteristieke kenmerken, de herkenning als Lange's *Hebeloma truncatum* (Fr.) (plate 120 fig. D) volgde dan ook spoedig. Van de *Rhodopaxillus onderscheidt deze zwam zich*: de sporen zijn onder het microscoop donkerder geel, ze zijn volledig glad ook bij de sterkste vergroting, veel groter en langwerpiger van vorm dan bij de *Rhodopaxillus*, 8-10/5 μ (tegen 5-7/3-4 μ), er zijn bossen draadvormige tot enigszins knotsvormige randharen (5-6 μ breed), terwijl de *Rhodopaxillus* dergelijke vormingen volkomen mist. Voegen we hier nog bij, dat de hoed ons donkerder leek (maar dat kan natuurlijk een toevallige speling zijn) en dat de lamellen geenszins aflopen op de steel, wat ze bij de *Rhodopaxillus* wel doen, dan is zeker hier een differentiaal-diagnose gegeven. Lange noemt de soort: „not uncommon, in open plantations of young Picea”, het lijkt wenselijk hier eens verder op te letten. De *Rhodopaxillus* werd eveneens in ons land gevonden en wel blijkbaar in 1935 op een excursie van de Myc. Ver. in Gorssel en gedetermineerd door den heer Huysman (zie Fungus 7e jrg. no 5 en 6). We laten het in het midden, of de interpretatie van Lange juist is, dat Fries met zijn *Agaricus truncatus* ook deze

Hebeloma bedoelde; dit is moeilijk meer na te gaan, maar nu de zaken zo liggen, zal het aanbeveling verdienen één van beide soorten om te dopen en de *Rhodopaxillus* lijkt mij daarvoor het meest aangewezen. Lange identificeert de laatste met *Tricholoma geminum* (Fr.).

Een andere vermeldenswaardige paddestoel van de tentoonstelling in Hilversum is *Hypholoma melantinum* (Fr.) of *Hypholoma scobinaceum* (Fr.) (Konrad et Maublanc, pL 41). Dit is een zeer mooie zwam: op een geelbruin fond liggen zwarte, aangedrukte, vezelige schubben. Ook de steel vertoont deze draaderige schubben. De lamellen zijn donker, de sporen onder het microscoop ook (een *Hypholoma* !) en nogal klein, ik mat ze: 4-5/3-4 μ . Aan de snede der lamellen komen groepen blazige cellen voor, 10—14 μ breed, ik vond ze evenwel ook verspreid over de lamellen-vlakte, wat niet vermeld staat in Konrad et Maublanc. Soms zijn deze cellen in een punt uitgetrokken. In *Fungus*, Jrg. 5, no 3 (1 Febr. 1934) komt een foto van deze mooie *Hypholoma* voor in het cycloonbos in Ruurlo. Zoals ze daar staan lijken ze meer op *Hypholoma cotoneum* met veel minder donkere, meer afstaande schubben, maar we twijfelen er niet aan, of dat is in dit geval slechts schijn.
(Wordt vervolgd).
Amersfoort.

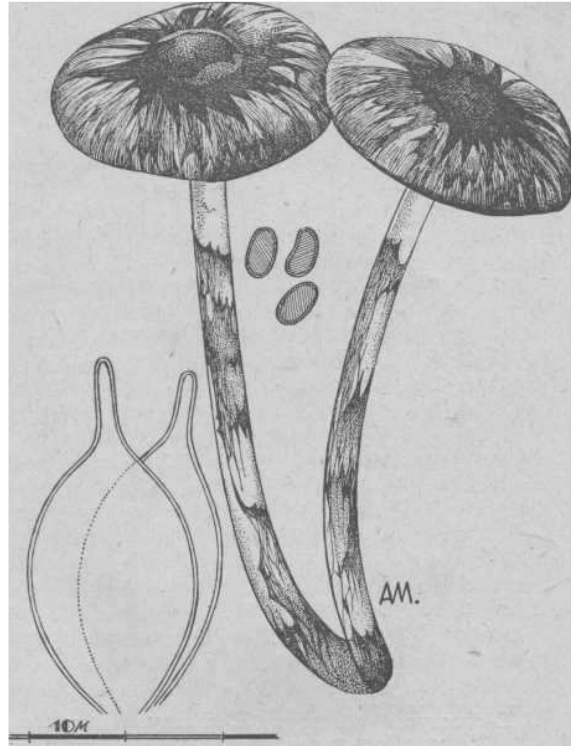

Fig. 3. *Hypholoma melantinum* (Fr.) met sporen en cystiden ($\pm 1440 \times$)

A. F. M. REYNDERS.

ENIGE NIEUWE LABOULBENIALES ¹⁾ VOOR ONS LAND

In *Fungus* 1 Aug. 1941 en 15 Juli 1942 vermeldde ik twee nieuwe soorten voor onze flora, nl. *Dictomyces princeps* en *Rachomyces velatus*, deze laatste met een ?, het bleek te zijn *Rachomyces philonthinus*.

Bij de afbeelding van *Dichomyces princeps*, vermeldt het onderschrift abusievelijk het receptaculum als steriele appendices. Ik neem de gelegenheid waar om bij enige nieuwe vondsten, de vorige opnieuw te noteren. Alle soorten werden gevonden door Dr. W. Boelens, Hengelo en door

¹⁾ Tot de Ascomyceten behorende schimmels, die voornamelijk op loop- en waterkevers parasiteren (de V.)

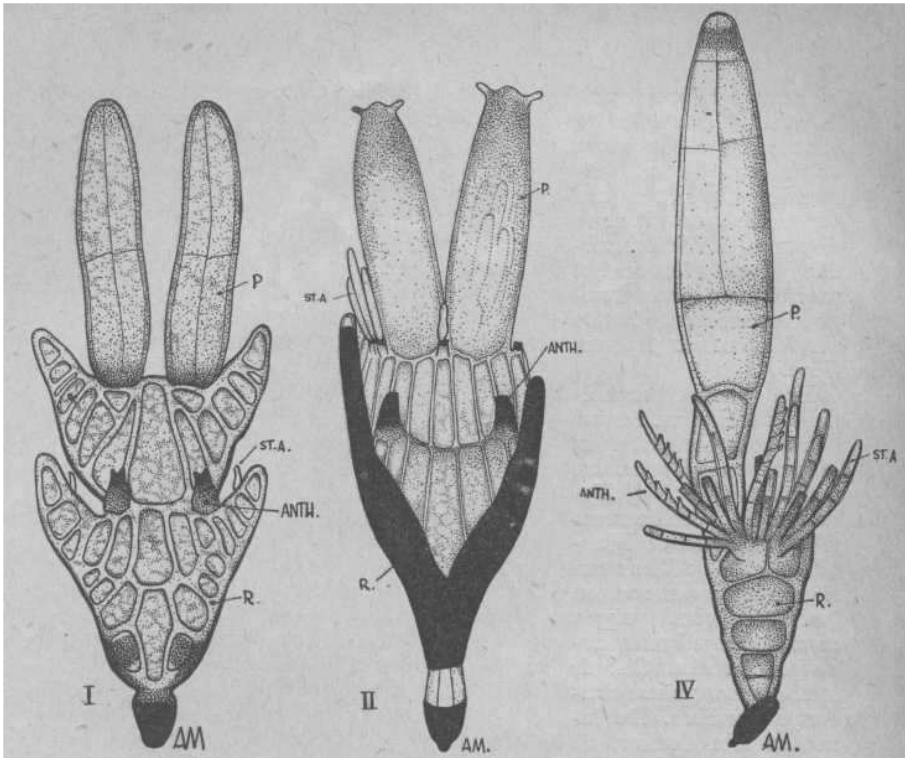

Fig. I.
Dichomyces princeps
Thaxter (0,5 mm)

Fig. II.
Dichomyces vulgatus
Thaxter (0,186 mm)

Fig. IV.
Symplectomyces vulgaris
Thaxter (0,418mm)

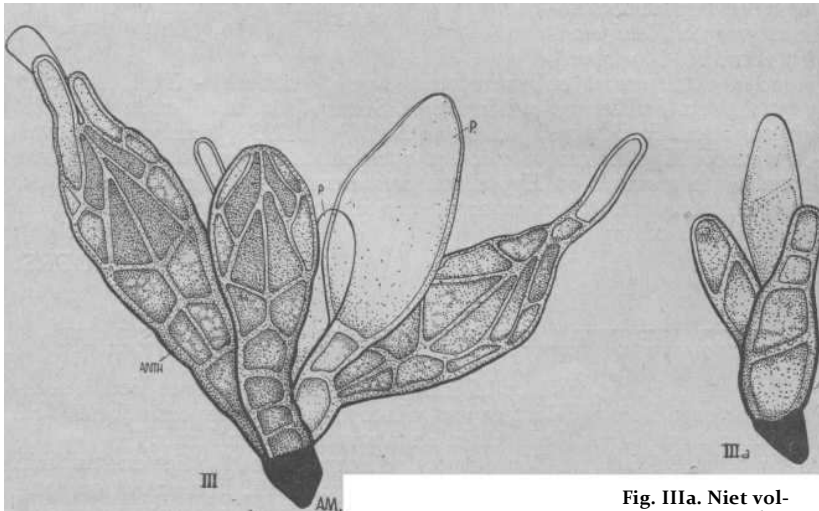

Fig. III. *Monoicomyces Homalotae* Thaxter (0,114 mm)

Fig. IIIa. Niet vol-
wassen exemplaar
(0,073 mm)

R = receptaculum.

Anth. = Antheridium respect, antheridia.
St.A. = Steriele appendices.

P = Perithecium.

mij gedetermineerd met behulp van de Monographie van Thaxter door Prof. Th. Stomps welwillend beschikbaar gesteld.

Later hoop ik nog eens uitvoeriger op verschillende bijzonderheden terug te komen. Prof. Picard (Frankrijk) gaf in 1913 een lijst van vondsten uit Europa; ik heb aangegeven welke soorten, door ons gevonden, hij niet vermeldde.

Dichomyces princeps Thaxter, op *Philonthus sordidus* Grav. in meerdere exempl. Boelens leg. Hengelo.

De grootte van de schimmel is 0,5 mm. De platgedrukte vormen van het genus *Dichomyces* zijn volgens Thaxter een aanpassing „to its life on the abdomen of a swiftly running host.” De soort is symmetrisch gebouwd, met 2 perithecia en 2 antheridia, de appendices zijn weinig in getal en zeer klein. De soort wordt door Picard niet vermeld.

Dichomyces vulgatus Thaxter, gevonden op *Philonthus albipes* Grav. uit de collectie van P. J. Brakman, Middelburg, dorsaal op 3de segment van achteren in meerdere exemplaren.

Typisch voor deze soort zijn de vorksgewijze uitgroeisels van het receptaculum. Deze dienen waarschijnlijk als schutorganen, zij kunnen als buffers fungeren. Deze soort heeft volgens Thaxter meestal 4 perithecia. De vondsten uit Europa hebben er twee, misschien een klimatologisch verschijnsel. Thaxter vermeldt van minder goed ontwikkelde exemplaren van de ledematen van den gastheer de neiging tot asymmetrie. Ook het hier afgebeelde exemplaar laat dit zien. De grootte is 0,186 mm. Picard vermeldt *D. vulgatus* Th. van *Philonthus agilis* Gr. uit de Pyreneeën. *Monoicomyces Homalotae* Thaxter, op de prothorax van *Atheta triangulum* Kr. uit de collectie van P. J. Brakman, Nieuw en Sint Joostland, Walcheren. *Atheta* is de nieuwe naam van het oude genus *Homalota*. De antheridia zijn bij deze soort sterk ontwikkeld en eindigen in lange uitlopers, waartussen de opening ligt van de eigenlijke antheridia (op de tekening wat donkerder aangegeven).

Het grootste antheridium is 0,114 mm. Het jonge exemplaar 0,073 mm lang.

Symplectomyces vulgaris Thaxter, dorsaal op *Quedius mesomelinus* Marchal, Boelens leg. Driene bij Hengelo.

Deze soort kan verscheidene perithecia dragen. Wij zagen slechts volwassen exemplaren met één perithecium. Onder de steriele appendice bevinden zich ook fertiele, die een rij van antheridia dragen.

(Wordt vervolgd.)

Enschede.

A. MIDDELHOEK.

FOUTIEF DETERMINEEREN

In Fungus no 3 van 1 April 1943 blijkt, dat de *Tr. album* moeilijkheden heeft opgeleverd met het determineeren.

Ook ik heb moeilijkheden ondervonden, doch van anderen aard, omdat een witte ridderzwam, *Tr. inamoenum*, als *Tr. album* werd gedetermineerd.

Op een excursie van 20 Oct. 1937 te Wassenaar op het landgoed Raaphorst werd *Tr. inamoenum* gevonden en als *Tr. album* betiteld. De zwam werd door mij geschetst en met wat aanteekeningen voorzien.

Een jaar later, nl. 6 Nov. 1938, werd op een excursie te Wassenaar in den Kijfhoek de *Tricholoma album* gevonden.

De verschillen der beide zwammen waren voor mij duidelijk, doch het zou nog tot 24 October 1942 duren om den naam te kennen van den vondst op Raaphorst.

Op dien datum werd een excursie gehouden op het buitengoed Voorlinden te Wassenaar. Daar vond ik de bedoelde zwam en de excursieleiders herkenden deze als *T. inamoenum*.

In het boek „De Paddenstoelen van Nederland” staat een omschrijving en omdat de zwam stinkt is deze toch heel goed te herkennen.

Het wil mij voorkomen, dat deze veelal helder witte *Tr. inamoenum* met zijn duidelijke *Tricholoma*-kenmerken gemakkelijk voor de *Trich. album* kan worden gehouden en dan verwarring sticht.

Delft.

K. BAKKER.

WAARNEMINGEN

48. In November van het vorige jaar werd mijn aandacht getrokken door een opslagplaats van boomstammen, ± 8m hoog, in Aalst bij een kistenfabriek. Van verre was te zien, dat deze stammen, allemaal populieren, vol zaten met zwammen. Er was bijna geen stam, of er zat een groote toef van *Pholiota destruens* op.

Erg opvallend was, dat enkele stammen bedekt waren met groote aantallen van een bekerzwam. Zoo op een afstandje dacht ik aan de groote bruine bekerzwam. Ze waren echter veel lichter en vertoonden, van dichtbij bekeken, nog enkele verschillen. Het bleek *Plicaria muralis* te zijn, die, naar ik meen, hier niet zoo algemeen is. Behalve deze 2 soorten waren er nog schilderachtige hoekjes, waar de mooiste groepjes voorkwamen van *Pholiota mutabilis*, *Mycena galericulata*, *Daedalea quercina*, *Coryne sarcoïdes*, *Polyporus abietina*, *Stereum hirsutum* en *purpureum*. Stammen, die een pracht vegetatie vertoonden van *Schizophyllum commune*, en toefen van *Pleurotus ostreatus*. Een mycologische lusthof, die ik in eere zal houden.

Dit voorjaar heeft ook eenige verrassingen opgeleverd.

In April vond ik bij de vischvijvers te Valkenswaard, op een hoop aarde, vermengd met kalkpuin, een aantal zwarte *Discomyceten*, die moeilijkheden opleverden bij determinatie. Dank zij den heer Schweers is de identiteit vastgesteld als *Macropodia corium* een hier nog maar zelden aangetroffen soort.

Op 8 Mei werd ik verrast door de vondst van kersverse exemplaren van *Lycoperdon furfuraceum* en van *Boletus elegans*. Vooral voor de larixboleet een bijzonder vroege datum. Verder nog een paar pracht vindplaatsen van *Mitrula paludosa*, nl. bij Valkenswaard en bij het Kolkven in Oosterwijk, waarbij de meeste exemplaren een knotsje met een diameter van 1 à 2 cm hadden.

Eindhoven.

J. DAAMS.

49. Bijna over het hoofd gezien. Dit gold voor een heksenkring van mooie witte zwammen, welke voor kwam in een droge sloot langs de weg van Ede naar Bennekom. Het dennehout was gekapt en reeds stonden de gewassen hiervoor in de plaats. Daar ik meende, dat het de algemeen voorkomende *Tricholoma album* was, doch de meer regelmatige bouw der hoeden meer aan *Clitocybe nebularis* deed denken, liep ik er aanvankelijk voorbij. Niet zeker van de zaak zijnde, plukte ik op den terugweg toch een exemplaar af en bespeurde, dat het noch de een noch de ander kon zijn, daar de hoeden met wit rijp waren bedekt met een okerbruine achtergrond. De reeds volgroeide hoedjes waren niet zoo groot als die van de eerste twee genoemde soorten, terwijl verder de stelen aaneen waren gegroeid tot wel 6 ex. aaneen. De stelen waren regelmatig als van *Cl. nebularis*. De hoedrand was enigszins naar binnen gebogen. Het mooie witte

rijp op de hoeden komt op precies dezelfde manier voor bij de in de open met gras begroeide duinen voorkomende *Cl. rivulosa*, welke evenwel een rose achtergrond hebben. Daar ik de soort niet op naam kon zetten verzocht ik den heer Huysman zich er over te willen ontfermen en bleek het de zeldzame *Clitocybe tornata* te zijn. De beschrijving in Ricken klopt uitstekend met mijn gevonden exemplaren.

50. In het Velserbosch komen op een met gras begroeide eikenlaan ieder jaar enkele exemplaren van *Lepiota laevigata* voor. De hoedjes zijn beige van kleur met een wat bruinachtig centrum, terwijl de hoedrand duidelijk sporen van een velum vertoont. Bij oudere exemplaren scheurt de opperhuid van de hoed uiteen in kleine veldjes. De mooie witte steeltjes zijn bedekt met spoedig verdwijnende, vlokke overblijfselen van het velum. Lange geeft er een goede beschrijving van.

51. Sinds het jaar 1918 heb ik in de buitenplaats „Velserbeek” ieder jaar telkenmale op het zelfde plekje onder sparren een zwam van het geslacht *Clitocybe* gevonden, welke mij heel wat hoofdbrekens heeft bezorgd en waarvan ik nimmer de juiste naam heb kunnen ontdekken. Wat bouw betreft lijkt zij veel op *Cl. nebularis* of *Cl. irinum*, doch van een vuilgrijze kleur. De stelen zaten altijd zeer vast in het naaldenkleed en men scheurde meestal de stelen, wanneer men de zwammen wilde plukken. Het meest opvallend was evenwel, dat de zwam zoo droog was en taai, zoodat men ze gedurende een zeer lange periode steeds nog zag staan. Het boek van Lange bracht mij nu uitkomst en blijkt het *Clitocybe Alexandri* Gill. (*Paxillus extenuatus* (Scop) Fr.) te zijn.
Amsterdam.

H. VAN DER LAAN.

52. Het was in Februari 1943, dat mijn aandacht getrokken werd naar een groep zwammen rondom een stomp van een afgezaagd boompje. Aanvankelijk meende ik de één of andere bruinsporige zwam te zullen aantreffen, doch bij nader onderzoek bleken het *fluweelpootjes* te zijn.

Het komt niet vaak voor, dat deze paddenstoelen direkt op den grond groeien en hier verwonderde mij dit te meer, omdat de gelegenheid om op het hout tot ontwikkeling te komen wel aanwezig was op het stukje boom, dat boven den grond is blijven staan.

Verder was het voor mij nieuw, dat alle zwammen, hetzij individueel en ook wel twee of drie gezamenlijk de stelen wortelend verlengd hadden.

De lengte van deze wortelachtige draden bedroeg een paar maal de lengte der stelen van de paddenstoelen.

Bij een vroegere vondst van op den grond groeiende fluweelpootjes waren ook de stelen wortelend, zoodat dit wellicht een eigenschap van deze zwam is.

53. In Rijswijk (Z.H.) werd op 28 April 1943 de zwam *Lentinus tigrinus* (Bull.) gevonden in een perceeltje hakhout van wilgen.
Delft.

K. BAKKER.

54. Van den Heer T. Verberne, Haarlem, kreeg ik reeds op 22 April j.l. mooie, groote exemplaren van de Goudvlieszwam *Pholiota aurivella* (Fr. ex Batsch) Quél. en van *Psilocybe spadicea* (Fr.) Quél. Beide soorten werden door hem in de omstreken van Haarlem op Beuk aangetroffen.
Haarlem.

G. L. VAN EYNDHOVEN.

BESTUURSMEDEDELINGEN

a. Van den Penningmeester.

De Penningmeester herinnert de leden eraan, dat met ingang van 1 Januari 1944 het verenigingsjaar gelijk zal loopen met het kalenderjaar (dus niet meer 1 Juli-30 Juni, doch 1 Januari-31 December).

Dientengevolge zal over de periode 1 Juli 1943—31 December 1943 slechts een half jaar contributie verschuldigd zijn. Na 1 Januari 1944 wordt wederom een vol jaar contributie gevraagd tot 31 December 1944.

Hij verzoekt daarom den leden zoo spoedig mogelijk na 1 Juli 1943 de halve contributie te storten op postrekening 90902 ten name van den Penningmeester der N.M.V., Haarlem (f 2,50 + 5 cts voor gewone leden, f 1,25 + 5 cts voor huisgenooten studentledën). Desgewenscht kan men ook per postwissel betalen aan G. L. van Eindhoven, Eindhovenstraat 36, Haarlem.

Na 1 September zal over het bedrag, verhoogd met 20 cts inningskosten, per postkwitantie worden beschikt.

b. Voor Phaenologie-liefhebbers.

Het Bestuur vestigt er de aandacht van de leden op, dat de Ned. Phaenologische Vereeniging zal worden opgeheven en daarvoor in de plaats zal komende *Studiekring voor Phaenologie* als afdeeling van het Ned. Genootschap voor Landbouwwetenschap. De oprichtingsvergadering zal plaats hebben op 17 Juli a.s. De contributie wordt f 1,25 voor leden van het genootschap en f 2,50 voor niet-leden.

Belangstellenden kunnen zich nu reeds opgeven bij den heer T. A. C. Schoevers te Wageningen, Nassauweg 28.

c. Overdrukken verkrijgbaar.

Van de lijst der wetenschappelijke fungi-namen, zooals die in het vorige nummer van *Fungus* is gepubliceerd, zijn overdrukken à 25 cts verkrijgbaar bij de Secretaresse, de Laïressestr. 40², Amsterdam-Z.

d. Excursie.

Zoo mogelijk zal op 25 en 26 September a.s. een weekend-excursie gehouden worden in de omstreken van Putten (Geld.). Nadere bijzonderheden volgen te zijner tijd.

VAN DEN REDACTEUR

Aangezien het nieuwe verenigingsjaar pas op 1 Jan. 1944 zal aanvangen, moet ook het begin van de volgende (15e) jaargang van *Fungus* daarmede samen vallen. Tot het einde van dit jaar zullen dan ook de nog verschijnende nummers tot de loopende jaargang blijven behooren.

Het is de bedoeling, het eerstvolgend nummer omstreeks 1 September te laten uitkomen. Mag ik uw copy vóór 15 Aug. a.s. ontvangen?

DE VEYE.

INHOUD

Interessante vondsten, door A. F. M. Reynders	53
Enige nieuwe Laboulbeniales voor ons land, door A. Middelhoek	57
Foutief determineeren, door K. Bakker	59
Waarnemingen	60
Bestuursmededeelingen	62
Van den Redacteur	62